

اول ماه می به سوی نان، صلح، آزادی!

بحران اقتصادی و فاصله عمیق طبقاتی مرزها را در نوردیده و دنیا را به ورطه‌ی نابودی کشانیده است. در قرن ۲۱ که رشد تکنولوژی، صنعت و ارتباطات حد و مرز نمی شناسد میلیاردها کارگر و مردم زحمتکش حتی از ابتدایی ترین امکانات نیز محرومند و برای گذران زنده گی با مشکلات جدی روبرو هستند. کاپیتالیسم گنبدیده گی و پوسیده گی خود را هیچ گاه تا این حد نشان نداده بود و بن‌بست و بی‌افقی این مناسبات و روابط بیشتر از قبل برای توده های وسیعی از مردم آشکار شده است. طولانی ترین بحران اقتصادی جهان که از سال ۲۰۰۸ شروع شد همچنان ادامه دارد و فشار بیکاری، ناداری و فقر ناشی از بحران را به دوش طبقه کارگر گذاشته اند تا سرمایه های خود را حفظ کنند. در جریان بحران وسیع و طولانی اقتصادی قدرت های امپریالیستی و منطقه ای برای نجات با سیاست میلیتاریستی در تلاش برای کسب بازار جدید و یا حفظ آن و یا کسب موقعیت های برتر به جنگ های مستقیم و نیابتی روی آورده اند و میلیون ها نفر را کشتند و زخمی کردند و یا با خانه خرابی آنها را آواره و در معرض درد و رنج مضاعفی قرار داده اند. منفعت طلبی قدرت های سرمایه داری نه تنها حد و مرز نمی شناسد بلکه پایان ناپذیر است. خاور میانه در این بین بیش از همه در معرض جنگ و فجایع انسانی قرار گرفته است. جنگ در سوریه، عراق، یمن، افغانستان و ... در چند سال گذشته هزاران قربانی گرفته و لطمات جبران ناپذیری به مردم زده است. در بیشتر کشورهای که از مصیبت جنگ در امان مانده اند، دولت های سرمایه داری حاکم چنان فقر، محنت و شرایط سیاسی و اجتماعی ایجاد کرده اند که دست کمی از جنگ ندارد. ایران و ترکیه نمونه هایی از این دست هستند. بر افروختن جنگ ها به بهانه های مذهبی، ناسیونالیستی، قومی، حمایت از "دمکراسی"، حمایت از دولت های متحد و ... انجام می شود که هیچ نفعی برای کارگران و مردم ندارد و تنها باعث خانه خرابی و فلاکت بیشتر آنها می شود.

در ایران جنبش اعتراضی دی ماه ۹۶ با مطالبه ی نان و آزادی نشان داد که راه حل دیگری وجود دارد. کارگران و زحمتکشان دیگر نه توهمی به اصلاح طلبان حکومتی دارند و نه به بهانه ی اسلام حاضر به تمکین می شوند. آنها از هر دوی این موانع تاریخی عبور کرده اند و منفعت خود را دنبال می کنند. بحران چند لایه ساختاری و حکومتی معاش کارگران را چند مرتبه به زیر خط فقر رانده است. سوسیالیست ها و جناح چپ جنبش کارگری با وجود تمام سرکوب ها بیش از پیش صفوف خود را متشکل کرده اند و هر روز امید به اینکه در آینده سیاسی ایران نقش تعیین کننده ایفا کنند، بیشتر می شود. جنبش زنان و جنبش دانشجویی و رفع ستم ملی جان تازه ای گرفته و با اتحاد با طبقه کارگر می توانند سرنوشت سیاسی جامعه را به نفع توده ها رقم بزنند.

در افغانستان حکومت فاسد باعث بیکاری وسیع در میان کارگران و مردم شده و هیچ راه حلی برای بهبود وضعیت اقتصادی ندارد. میلیون ها کارگر و جوانان جامعه راهی دیگر کشورها می شوند تا بتوانند مأمون امنی بیابند و گذران زندگی کنند. جنگ فرسایشی فقط به دلیل عدم توانایی حکومت فاسد نیست که ادامه دارد، بلکه شرایط اقتصادی و اجتماعی که حاکمان و حامیان شان باعث ایجاد آن هستند نیروهای ارتجاعی را بازتولید می کند. افراد مستاصل و نا آگاه راه حلی جز آواره گی و یا پیوستن به نیروهای ارتجاعی چون طالبان و ... را در چشم انداز نمی بینند. باعث همه این شرایط اسفناک وضعیتی است که حاکمان و نیروهای بغایت ارتجاعی ایجاد کرده اند. قدرت های امپریالیستی با بازوی نظامی ناتو سال ها است که در افغانستان لانه کرده اند و نتیجه ی حضور رهنانه شان جز فقر گسترده، کشتار غیر نظامیان و هزینه های سرسام آور نظامی برای مردم افغانستان نبوده است. آنها تنها به دنبال اهداف سیاسی و اقتصادی خود هستند و دردی از مردم دوا نمی کنند.

اکنون در افغانستان بیکاری و فقر بیداد می کند و قدرت حاکمه برای مهار خشم مردم، آنها را به اجتماعات قومی و مذهبی و ... تقسیم کرده و نمایندگان ارتجاعی را از این راه به میدان آورده اند تا هر چه بیشتر بتوانند منافع عمومی کارگران و مردم را پرده پوشی کنند.

ما سوسیالیست ها بخش تفکیک ناپذیری از طبقه کارگر جهانی هستیم. ما انترناسیونالیست و طرفدار نان صلح و آزادی برای همه بدون در نظر داشتن ملیت، مذهب، نژاد، قومیت، جنسیت و ... هستیم؛ ما سوسیالیست های افغانستان و ایران همه کارگران جهان و بخصوص کارگران و مردم خاور میانه را به مبارزه برای کسب نان، صلح و آزادی دعوت می کنیم. کارگران افغانستان و ایران پیوندهای قوی و در هم تنیده ای دارند. میلیون ها کارگر مهاجر متولد

افغانستان اکنون سال های متمادی است که در ایران با خانواده های خود کار و زندگی می کنند و به همین اعتبار نه تنها از زاویه انترناسیونالیستی باهم هم سرنوشتند، بلکه با توجه به ویژگی های اجتماعی آنها بیش از همه می توانند در مقابل سرمایه داری متحدانه عمل کنند و ستم مضاعفی که بر کارگران افغانستانی در ایران می شود را کنار بزنند.

اول ماه می روز جهانی کارگر، کارگران در اقسا نقاط جهان به میدان می آیند و سرمایه داری را به مبارزه می طلبند و منفعت و خواست های طبقاتی خودشان را دنبال می کنند. روز کارگر روز همبستگی و اتحاد جهانی برای پیشروی به سوی سوسیالیسم یعنی تامین نان و آزادی است. در روز جهانی کارگر، کارگران و سوسیالیست های افغانستان و ایران و به طور مشخص سازمان سوسیالیست های کارگری افغانستان و اتحاد سوسیالیستی کارگری اتحاد و همبستگی خود را برای تامین نان، صلح و آزادی اعلام می کنند. روز جهانی کارگر در سراسر جهان هر روز جایگاه مهمتری در عرصه مبارزه طبقاتی می یابد و ما نیز به نوبه ی خود در تلاش برای برگزاری هر چه با شکوهتر آن هستیم.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر

زنده باد سوسیالیسم

زنده باد اول ماه می

نان صلح آزادی

سازمان سوسیالیست های کارگری افغانستان

اتحاد سوسیالیستی کارگری

اردیبهشت / ثور ۱۳۹۷ ؛ اپریل ۲۰۱۸